

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Ево браћо и сестре пред почетак светог великога Часнога поста света Црква нас припрема и говори нам кроз своје Јеванђеље које смо данас слушали, шта је то што ми очекујемо и зашта се припремамо? Господ је дао многе заповети, дао је много обећања роду људскоме и многа од њих су се обистинила и испунила. Јер реч Господња не може бити лажна и не може се неиспунити. Оно што ми очекујемо и чему се надамо јесте управо други долазак Господа Христа о коме је Он говорио и о догађајима који ће га пропратити. О Страшном Суду Божијем када ће Господ сести на престолу судијском а сабрани људи свих времена, од Адама до последњег човека, биће подељени на две стране. На оне са десне стране и на оне са леве стране.

По чему ће се они делити браћо и сестре? Пре свега по вери па онда по делима. Јер данашње свето Јеванђеље говори која дела Господ од нас очекује у нашем животу а нарочито у току овога светог поста. Очекује милосрђе од нас које се пројављује на тај начин што каже Господ: *Бејах ѿладан и нахранистѣ ме, бејах жедан и напојистѣ ме, бејах сѣранац и ѿримистѣ ме на конак, бејах болесѣан и обихосѣте ме, бејах у ѣмници и дохосѣте к мени.* То су дакле дела која Господ очекује и по којима ће судити живима и мртвима. Господ је обећао онима са десне стране, како каже Јеванђеље, с десне стране постави овце а са леве козе. Па ће рећи онима са десне стране: „Ходите благословени Оца мога примите Царство које вам је припремљено од постања света.“ Значи човек је предодређен и намењен да буде житељ Царства небескога. Да је Царство небеско ради човека створено.

А онда ће рећи онима са леве стране страшне речи: *Идишѣ од мене ѿроклетѣи у оѣањ вечѣи ѿприѣремљен, ѿазишѣ, не вама не ѿ ѣаволу и анђелима њеѣовим.* А зашто њих шаље тамо? Зато што не учинише ништа од ових дела милосрђа. Гладан бејах и не нахранисте ме,

жедан бејаш и не напојисте ме, итд. И они га питају: „Господе кад смо те видели гладна или жедна или гола или боса и нисмо ти послужили.“ А Господ каже: „Кад не учинисте једноме од ове моје мале браће ни мени не учинисте.“ Какво смирење Божије! Како се Он изједначује са малом браћом својом, са нама грешним људима који често пута не заслужујемо милост Божију, али Он нас назива својом браћом. И онај који ближњему своме укаже дело милосрђа заувек Господу указује.

Данас је дакле, браћо и сестре, велики празник, велика недеља и велика поука свима нама, али и велика радост. Јер данас Господ нас је овде обрадовао да са нама имамо једнога дивнога госта из братске Грчке оца Евтимија архимандрита, који је дошао да са нама данас овде се помоли Богу и да види како ми овде живимо и како Бога слаavimo. Ту је са нама и отац Синиша, свештеник који је дошао из једнога места у нашој држави овде да са нама учествује у страдању за Господа Христа, у исповедању праве истините вере, у борби против греха и зла а нарочито против јереси екуменизма, папизма и глобализма, ради чега смо ми постали мета за многе који нас ненавиде због тога. Ја и оцу Синиши и оцу Евтимију желим добродошлицу и замолио бих оца Евтимија да вам упути неку своју реч утехе и поуке.

Поштовани владико, поштовани оци, православно свештенство прогоњено ради вере, драга браћо и сестре, то мало стадо којима је Господ обећао да даде Царство небеско, прогоњени по пећинама, рупама и јамама земаљским као што је рекао апостол Павле. Захваљујем Богу и вама што се данас налазим овде са вама. Данас је трећа недеља триода, дакле припреме за Часни пост када нам Господ говори о Страшном Суду Божијем и ономе што долази после њега. Суд о коме говори Господ да ће бити приликом Његовог другог доласка биће у суштини давање плате и награде по заслуги по ономе што смо у овоме животу

чинили. По суштини ми се судимо по ономе како живимо сада овде на земљи. Овај суд посебно је важан у времену када се у Цркву увуче нека јерес и онда Господ суди по томе какав је наш однос према том злом учењу, према јереси. Свети Оци говоре када је у питању јерес, питање вере, онда ће нам Господ судити пре свега по нашем ставу у односу на веру а онда за све остало.

Да вам кажем неку реч о нама после ових уводних речи које сам већ рекао. Ви знате владико, знате оци и сестре, браћо и сестре, моје стање, мој положај, да сам био гоњен од стране Епископа који су прихватили јерес екуменизма. Суђен сам и осуђиван од стране њих зато што их нисам помињао у својим молитвама, богослужењу јер су пали у јерес. Казну коју су ми наложили било је рашчињење. Нису постојали канонски разлози, не ослањају се ни на какве каноне. Јер од када постоји јерес онда смо дужни да се удаљимо и од јереси и од јеретика. Чудесно је владико, оци, браћо и сестре, да и они који се називају антиекуменистима у драгој нам Грчкој, како сте ви назвали, прихватили су став ћутања по моме питању чиме су се у ствари показали својим ћутањем да су уз оне екуменисте који су ме прогонили. Због тога сам се ја нашао данас овде са вама којима сам пришао из љубави и због љубави ваше с тим што нисам положио оружје и признао да јеретици побеђују и тражио сам да по вашој оцени одредите привремено мој положај, моје стање док не дође, како кажу Свети Оци, православни сабор, православни Епископи, који ће прво осудити јерес, јер као православнима то им је прва дужност а онда ће дати и коначно решење и мога проблема.

За то имамо пример Трећег васељенског сабора који када се сабрао осудио је Нестора као јеретика и оне који су га следовали а онда је вратио чин онима које је Нестор као јеретик био казнио и рашчинио. То се наводи посебно у трећем канону

Трећег васељенског сабора о тим догађајима. На тај начин се захваљујем вама који сте се упознали са мојим случајем, проучили списе и акта који се односе на то и заједно са својим јеромонасима и клирицима закључили да је осуда неканонска и неправилна и да је потребно да поново служим и руководим духовну децу која се тамо налазе у Грчкој. Дозволили сте ми и благословили да вршим своје свештеничке дужности и то сте и писмено потврдили вашим потписом на једноме акту у коме се говори о томе.

Помолите се владико и драги оци да очувам веру и да наставим на исти начин, да не полажем заставу вере и православља и да тако завршим и свој живот имајући наду да ће Бог бити милостив за моје грехе и погрешке и да ме прими заједно са свима који су прогнани вере ради и правде ради као и ви овде. Молите се Богу и за моју духовну децу која се налазе у драгој нам Грчкој. И они држе високо заставу православља, и хтео сам да знате да оно тамо у чему се налазимо јесте и ваше – мали манастир и душе народа. И надамо се и чекамо када будете долазили у Грчку да благословите да се заједно помолимо и да покажемо практично, у пракси, јединство вере и заједничкога служења које постоји теоретски у православној вери и практично у литургијском саслуживању.

Захваљујем се много на љубави као и оцима и свима осталима који сте ме примили. Молим вас да ме не заборавите у својим молитвама, на литургијама, као вашу духовну децу, према томе имате дужност да се молите за њихово спасење.

Хвала.